

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATOLIKUS HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN 16 OLDAL TERJEDELEMMEL.

Előfizetési ára:		Szerkesztik:	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII., Práter-utca 44. Egy petitsor hirdetés ára 10 krajcár.
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS	
Fél évre	— .95	és	
Negyed évre	— .50	NÉMETH GELLÉRT.	
Egyes szám ára 4 kr.			

Az Isten győz.

Elveszett az, ki az Istennel száll pörbe. Ő az erő, a hatalom. Legyőzni nem lehet.

Bánffy Dezső s a Tiszák éhes farkája Isten ellen kelt föl, midőn poli ikáját oly irányba te

relte, hogy azzal sér-tette a legszentebb, örök törvényeket, az Isten intézkedéseit. Megmondtuk mind-járt, hogy el fognak veszni, mert Istent hívták ki maguk ellen. A gőgös had el-bizakodottsága azon-ban már oly nagy volt, hogy az intő szóra csak vadul röhögtek, mint Noénak bálványimádó kortársai, midőn a jámbor pátriarka jóra intette őket. „Ki az Isten, hogy engedelmeskedjen neki!” kiáltottak föl a gőgös fáraóval. Most már tudják, hogy ki az Isten. Mert ne higgye senki, hogy az ellen-zék, vagy Szilágyi, vagy Széll buktatta meg Bánffyt. De-hogy. Erre kicsinyek és gyengék lettek volna ők. Maga az Isten taszította le hatalma trónjáról,

miután gonoszságait, jograblásait, népkinzásait megelégelte. Maga az Isten verte végig ostorá-
val, azért nem is fognak egyhamar behegedni az ütött sebek s Bánffy soha többé nem lesz

szereplő egyén, akár-hogy biztatja is hiveit: „ne feljetez, még tettekkel tényező leszek én”. Ebből nem lesz semmi se! Meghalt és eltemettetett és elkarhozott, gonoszságai miatt.

Ahol a fájdalom utja szabad.

fitymálás a feleletük s akik iránt nem érzünk legalább leküzdhetetlen undort, ha közelükben vagyunk. S ez is nyereség.

Széllről mindig úgy beszéltünk, mint becsü-

Erős meggyőző-désünk volt, hogy ne-künk győznünk kell, bár-hogy küzdenek is ellenünk, mert mi a nép jogaiért és az Isten dicsőségeért harcolunk. Tehát ve-lünk van az Isten is. Azért nem tipor-hatnak el bennünket. Mindig ezt hirdettük s ez a tudat adott erőt, kitartást. lelke-sedést nekünk. Igaz, még nem mondhat-juk azt, hogy dia-dalmunk már teljes, hogy célunkat elér-tük, de igaz az is, hogy leggonoszabb ellenségeink már le-győzöttek lábaink előtt fekszenek. Még ugyan nincsenek ki-irtva, de megalázva már megvannak. — Most legalább olyan emberekkel kell tár-gyalnunk, akik fér-fiak s tisztességesek, akiknek nem buta röhögés és pökhendi

letes férfiról, mert annak tartottuk s ma is annak tartjuk. Bánffyrol és a Tiszákról nem szoktunk így beszélni. De nemcsak mi, hanem más se. Azt hisszük, hogy csak a pénzért mindenre kész, fizetett lapok s a husos-fazekakból kanalizáló mamelukok hadserege képezett e tekintetben kivételt. No meg a zsidók s a rabiszolgálcson tartott hivatalnokok. De hogy független és becsületes ember tisztelhetne volna azokat, akik kutyafejű tatárok durvaságával és kegyetlenségével 32 éven át irtó vadászatot tartottak a tisztességre, jogra, törvényességre s az egyenes derekú becsületes emberekre, azt nem hisszük el. Gyalázat volt az életük, s gyalázat a haláluk is és nincs tisztességes ember széles e hazában, aki becsülné őket.

S ezek az emberek mennyi szolgálatkész aljas lakájra találtak Magyarországon! Ez ám a borszasztó. Mert ha egyik-másik beteg agyu és beteg lelkü ember gazságokra vetemedik, azon nem rettenünk meg. Az természetes. De megrettentő az, ha ezeket egy nagy csapat, a többség követi, támogatja, gonosz tetteiket helyesli és tapssal jutalmazza, törvénytíprásaikat is menti és jóváhagyja. Ez a borszasztó, mert ez nem egy csoportnak, hanem az ország nagy részének elcsúlyedését, megromlását jelenti. S a gonosz kormányzat férfiai mily nagy szolgálatkész cselédsereggel rendelkeztek! Voltak főispánok és alispánok, akik künn a megyében ugyanazon szellemet vezették be a megyei kormányzatba, melyet a Tisza-Bánffy banda embertelensége teremtett meg, a Kubinyi Gyurkák, Zsigárdiak, Kis Ferencek, Nagy Miskák, Mandel Palik és más világrengető tehetségek mandátumának biztosítására. A szolgabírákról és jegyzőkről ne is szóljunk. Nagyon kevés volt közöttük olyan, akiknek érzelmei megundorodtak volna az aljasság kormányzatától. A legtöbb látva a törvénytíprások légióit, a büntetlen féktelenkedéseket, ahol se igazságság, se tisztességérzet nem szabott korlátot, azt vallotta a *tárnoki* jegyzővel: Nekünk minden szabad! S vitt is véghez olyan dolgokat, hogy azok hallatára égnek állt a hajunk! Annak a szegény nyomorgató népnek ajkairól nem fogott le a panasza, de igazságot hiába keresett bárhol. Legfőlebb csak az Ur Istennel talált, aki a népnyzók közül számtalanokat, mint *sikkasztókat* leplezett le s így mentette meg tőlük a szenvedő népet.

Ez a tinta, amelylyel e szégyenletes dolgokat papírra vetem, fekete mint az éjszaka, de nincs oly fekete, aminő volt szegény hazánk állapota, a kálvinista gondnokok uralma alatt.

Hála neked jó Isten, hogy megmentetted országunkat ettől a rettenetes csapástól. Biz

eleget szenvedtünk, elég sebet viseltünk, elég megszégyenítés ért bennünket.

Okunk van hinni, hogy Széll uralma a becsület uralmát jelenti. De ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy már most minden kívánságunk teljesül s egészen meg lehetünk elégedve az állapotokkal. Nem, mert mi a tisztességes és törvényes kormányzás mellett *vallásos* kormányzást is akarunk. Azonkívül a nép anyagi helyzetének teménytelen sebeit is orvosolni akarjuk. Majd csak ezután látjuk meg, mit tesz e tekintetben Széll? A vallásosságért tenni nem igen akar, azt már tudjuk, mert hisz beköszöntő beszédében kijelentette, hogy az egyházpolitikát főn akarja tartani. Tehát e téren nem akar javítani. Ám jó, mi tehát küzdeni fogunk tovább a revizióért. Széllrel is föl vesszük a harcot s nem fogunk csüggedni. Helyzetünk annyiban javult, hogy az ellenfél, akivel kardunkat össze kell mérnünk, most becsületes ember. S ez is előny, mert a becsületes ember őszinte, legalább nem csal, nem hazudik.

A mi célunk az, hogy a hazát, a népet boldoggá tegyük. Boldog pedig csak vallásos és jómódu nép lehet. Azért akarjuk a 29 pontot megvalósítani, mert abban a jólét és vallásosság alapjai vannak letéve. Azért sürgetjük folytonosan a népet, hogy a 29 pont megvalósítását követelje, képviselőit annak támogatására szorítsa.

Ha Széll Kálmánban a vallásosság nem talál pártfogóra, az az ő baja lesz, nem a mienk. A Tisza-Bánffy bünszövetség élethistóriájából megtanulhatta volna, hogy Istennel kikezdeni nem lehet, Isten ellen csatát nyerni lehetetlenség, mert mindig az Isten győz, s aki nincs az Istennel, az elveszett, akár Bánffy akár pedig Széll Kálmán legyen a neve.

Mig Széll a helyes uton jár, mig a jog, törvényesség és igazság ösvényein halad, addig dicséjünk őt, de ha a vallásosság áramlatának ellene akar állni, akkor magára hagyjuk, sőt megjövendőlhettük szomorú végét, mert az Istent legyőzni nem lehet. Mindig az Isten győz.

POLITIKAI HIREK.

Figyelem!

A nyár folyamán megindulnak a képviselők beszámolói és barátságos látogatásai. Sőt megindulnak a népgyűlések is. Sietünk figyelmeztetni a népet, hogy képviselőik akár látogatásra, akár beszámolóra jelenjenek meg közöttük, vagy tartson bár

valamely párt népgyűlést a községben, vegyék kézbe a híres 29 pontot s midőn a képviselő beszédét elvégezte, valamelyik értelmes férfiú álljon elő s intézzen kérdést a képviselőhöz, hogy miután a választók szíve-lelke elválaszthatatlanul össze van forrva a 29 pont minden egyes pontjával, feleljen férfias nyíltsággal: helyesli-e és elfogadja-e ezeket a pontokat? mert ettől teszik függővé támogatásukat. Ha nem fogadja el, azonnal fordítsanak neki hátat és hagyják a faképnél. Ha pedig elfogadja: haladék nélkül tegyék eléje a 29 pontu ívet, (melyet 10 krajcárért bárkinek meyküldünk,) s kérjék meg a képviselőt: legyen szives e pontok alá e három szót jegyezni: „Elfogadom, helyeslem és követelem.“ Ezután pedig írja alá a nevét. Ezt az aláírt ívet aztán küldjék föl a „Magyar Néplap“ szerkesztőségének, hogy mindig kéznél tarthassuk s a képviselőt figyelemmel kísérhessük. Valamint arról is kérünk azonnal gyors értesítést, ha a képviselő a 29 pont aláírását és elfogadását megtagadná, hád csávázzuk ki az ilyen képviselő bőrét érdeme szerint s hád ajánljuk be a választók figyelmébe.

Ezt tedd meg nép, majd akkor lekonyitjuk a pöffeszkező fickóknak a füleit, kik csak a választáskor ismernek rád, de aztán kuttyába se vesznek.

Beszámoló.

Mult vasárnap Zichy Aladár gróf, a nagykanizsai kerület képviselője beszámolót tartott. A beszámoló megtartása előtt Futó Ferenc nagykanizsai polgár s derék néppárti testvérünk fölkereste Zichy grófot a szállóban s eléje terjesztette a 29 pontot, megkérdezvén: ha vajjon elfogadja-e? A pontokat mindnyájan elolvasták. Sebestyén nagykanizsai ügyvéd azt felelte rájuk: *Lassan járj, tovább érsz.* (Igaz, azt mondja a közmondás: *lassan járj, tovább érsz.* De megindulni csak meg kell, még annak is, aki lassan akar járni, mert aki meg sem indul, az sehova se ér. Az tehát a kérdés: ha vajjon hajlandó-e megindulni a 29 pont után? S erre a kérdésre, egy ide nem vágó közmondás nem felelet. — Szerk.) Ezzel megindultak a beszámoló megtartására, anélkül, hogy a képviselő érdemleges feleletet adott volna. A beszámolóra szép számmal jöttek össze, de a vidék jó része távol maradt. Nem vehettek tudomást a beszámolóról. Zichy Aladár élénk színekkel festette le azt a romboló szellemet, amelyet Bánffy uralma képezett s melyet az ellenzék szerencsésen megbuktatott. Zichy után még Major, Horváth Honor és Sebestyén Gyula beszéltek. Hir szerint a zsidók és liberálisok szerettek volna tüntetést csinálni Zichy gróf ellen, de mikor a kiskanizsaiak megérkeztek, minden kedvük elment.

Megint egy.

Megint távozik egy Bánffy-huszár. Almássy főispán után Haller János gróf udvarhelymegyei főispán szűret tették ki. Helyét Hollaky Artur Hunyadmegye alispánja tölti be. A királyi kéziratnak, mely Hallert fölmenti,

egyetlen elismerő vagy köszönő szava sincs. Így kopnak ki Bánffy tányérnyalói egymás után. Ugy kell nekik!

Beksics Gusztáv.

Ki ez az ur? Egy liberális honatya, a mindenkori kormányok híve és alázatos talpnyalója, ki a kormánypárti lapok cikkeiben szokja bölcsességének kivonatait lerakni. Mig Bánffy volt az ur, addig napról-napra lóhalálában dicsérte Bánffyt, majd a dereka letörött, ugy hajlongott előtte s amit Bánffy mondott, az volt a legnagyobb bölcsesség, amit cselekedett, az volt a legszentebb törvény — Beksics előtt. Most azonban, hogy Bánffy dicsőségének napja leáldozott, Beksics is másként lát s kezd ugy beszélni, ahogy mi beszélünk, de már akkor is, amikor még Bánffy ott ült a piros székben. Beksics is kezdi Bánffyt oldalba rugdosni. (Ebben nyilatkozik meg az igazi lakáj szellem.) Cikket irt a Pesti Hirlap című zsidó-újságban a választók összeírásáról s nagy meglepéssel veszi észre a választók számának tetemes emelkedését. Egyuttal kemény ítéletet mond a Bánffy-féle rendszer fölött, melyet pedig még csak nem régen oly nagyon védelmezett. Azt írja, hogy előbb „gonosz fondorlatok száz és száz választót következetesen elsikkasztottak“. Ez való igaz, csak hogy mi ezt már évek óta hangoztattuk s akkor Beksics is kinevetett bennünket, Bánffynak pedig bizalmat szavazott s nem tehetett oly törvényteleniséget, hogy Beksics ne védelmezte volna.

Hát lássátok édes olvasók, ilyen a liberális ember mind. Fog a kése jobbra-balra egyaránt.

A lakatosok és a kovácsok a szabadipar nyomása alatt.

A szabadipar mindenféle kisiparosnak kárára van, mert tág kaput nyit a kontároknak, kik a tanult iparos elöl elfogják a munkát s a nagy tőkével rendelkezőket a kisiparosok fölé helyezik, minthogy a nagy tőkével a kisiparosok nem bírják ki a versenyt.

A nagy tüke elpusztítja a kisiparost, mert elveszi tőle a munkát, miáltal kivieszi szájából a kenyeret. Manap mindent gyáriilag készítenek. Vegyük például a csizma-patkókat. Hajdan a lakatosok és a kovácsok csinálták s ma már a gyári patkó kiszorította a kézi gyártmányt; pedig a csizma-patkolás a régebbi időben a lakatosoknak oly szép jövedelmet hozott, hogy abból egyik vásártól a másikig egész házi kiadásaikat fedezhették.

A gyári patkó a lakatosok jövedelmét ma már annyira leapasztotta, hogy azzal alig kereshetnek pár hatost hetenkint.

A kovácsoknak a kis és nagy fejsze csinálásából hajdan szép jövedelmük volt, de mióta ezeket is gyáriilag készítik, a kovácsok is estek ezen keresettől.

Olyan vidékeken, ahol az utak kavicsosak, vagy pedig kővel vannak kirakva, a lópatkolás a kovácsoknak a legjobb keresetet adja; mert a kőves utakon a lovakat patkó nélkül járatni nem lehet. Városokon a lópatkolásból évenként 4—500 forintot is keres egy kovács, és abból tisztességesen meg is él. Azért a lópatkolás a kovácsmesterek egyik legjövedelmezőbb keresete, ugyszólván aranybányája. Az alföldi homokos talajon, például Pestmegyében, a lovak patkó nélkül járnak, azért ottan e szép keresettől a kovácsok meg vannak fosztva.

És most e kis eltérés után, térjünk vissza a tőkéhez. A gyárosok nagytőkéje az, amely körül forog a nyers emberi erő, mely ama tőkét szolgálja és a sok pénzt a kevés számu, de gazdag gyártulajdonosok zsebeibe hajta. Ez az, ami a kisiparosok kenyerét elveszi.

Vajjon nem azon idő óta jutottak-e tönkre a Dunán működő molnárjaink, mióta a tőkepenészek a gőzmalmokat építették?

Különös kor ez, melyben a tőkepenész az irányadó mindenütt. Aki tőkepenézzel rendelkezik, az boldogulhat, az bele kaphat mindenféle mesterségbe, mindenféle iparba, ha úgy ért is hozzá, mint a hajdu a harangöntéshez. Csak iparjegy kell hozzá; azt pedig pénzért kiadják azonnal. Eszközöket, anyagot az üzlethez szintén kaphat pénzért. Aztán állíthat az üzletbe heti vagy havi fizetésért legényeket és megkezdheti az iparosok nyomorítását, dolgoztathat a más kezeivel. Ő csak hasznot teszi el. A cimtábla nagy betűkkel, sokat mondó szavakkal hirdeti, hogy ott asztalos, szabó, vagy egyéb üzlet van nyitva. A hirdetésbe bele van vezetve, hogy olcsón, jól és gyorsan kiszolgálják a cikkeket, ha kell, havi részletekben való fizetésre is. Az üzlet tulajdonosa pedig ész nélkül bicikliz faluról-falura, vendéglőről vendéglőre, bemutatkozik fűnek-fának és mindenkit fölker üzletének megtekintésére és úgy tele beszéli üzletének feldicsérésével a nép fejét, hogy szinte szédül bele.

Ezek a becsületes, szerény és képzett iparosok nyomorítói, kik többnyire **zsidók**. Ezek ártnak leg-többet a jó iparosoknak.

A szabadipar azonban, legnagyobb kárára van mégis a lakatos mestereknek. Ezeknek a szabadipar behozatala óta oly kevés keresményök van, hogy abból sehogy se bírnak tisztességesen megélni és ruházkodni. Hej, de másként volt ez a régi céhrendszer alatt!

Nagyon árt a lakatosoknak az is, hogy többnyire tőkepenészes zsidó fogadja föl az éppítettést, aki aztán mellőzi a keresztény iparost és az építéshez a gyárilag készített lakatos-munkákat szintén zsidó vásárusnál rendeli meg, mert azok olcsóbbak. Nem bánják ezek azt, ha azok pár napig tartanak is; csak átvegye az épített háztulajdonos. De vannak olyan keresztény építőmesterek is, kik szintén zsidónál rendelnek; pedig a felebaráti szeretet úgy hozná magával, hogy a keresztény keresztény felebarátját segítse a munkaadás által is.

Lám, a zsidó nem rendel keresztény iparosnál, ha zsidó iparost talál. Zsidó ritkán adja kereszténynek a pénzét, csak akkor, ha abból neki is haszna van. A lakatos munkáknak a gyári készítmény felett az az előnyük is van, hogy azok sokkal tartósabbak s erősebbek a gyári készítménynél.

Hogy a lakatosok kézi munkája erősebb s tartósabb a gyári készítménynél, azt tapasztaltam két év előtt oly községben, ahol az iskola és a tanítói lakgyárban készült zárakkal, ablak és ajtó vasakkal volt ellátva. Amaz iskolában és tanítólakban az ablakvasak, sarkok és forgók (ablak zárai) oly silányak voltak, hogy rövid idő alatt felmondották a szolgálatot, eltörték. Az ajtók kilincsei és pléhei közül is majd az egyik, majd a másik törött el úgy, hogy azokat már bezárni sem lehetett. Az iskolagondok nem győzte a sok rossz zárt és ablak vasait csináltatni. Azért a sok javítás és újbóli csináltatás többe jött, mintha lakatosnál rendeltek volna az építéskor jó munkát. Ekkor tapasztalta a gondnok, hogy igaz a magyar közmondás, hogy: „A fősvény kétszer költ.”

Pártoljuk azért a hazai ipart, és adjunk hazai iparosainknak munkát. Hisz, szegény iparosainkat a gyárak ugys tönkre tették már s hogy magoknak és családjoknak a mindennapi kenyeret biztosítsák, sokan közülök beállnak gyári munkásnak.

Vannak a lakatosok és kovácsok közt olyanok is, akik a cséplőgép vezetését tanulják meg, és leteszik a vizsgát a gépkezelésből, s nyáron a cséplőidény alatt valamely uradalomba szerződnek és cséplétnek. Ezt okosan is cselekszik, mert ezen az uton 2—3 hónap alatt többet kereshetnek a cséplés által, mint a lakatos és kovács mesterségből 5—6 hónap alatt.

Helyesen és okosan cselekszik az a földbirtokos is, aki a kovács vagy lakatos mesterekből képzett gépészt fogad fel, mert ezek értenek a gép javításához is és ha a gépnek valami hibája esik — például: tengelyei kopnak ki, vagy csavar törik el, stb. azt megcsinálják, miáltal a géptulajdonos sok pénzét mentik meg, mert nem kell minden csekélységért a gyárra szorulni és onnét új meg új részeket rendelni meg.

Magam is láttam egy alkalommal, hogy bizonyos kovácsból lett gépész az avult gépnek kopott tengelyeit masszával beöntötte (megvastagította) az elromlott rosták helyett ujakat csinált, a csavarokat kiigazította és az előbb már-már használhatlan kopott gépet kijavította és használhatóvá tette annyira, hogy még éveken át lehetett használni.

Pártoljuk azért a lakatos és a kovácsmestereket és adjunk nekik munkát, a munka által kenyeret. Hisz véreink.

Nézetem szerint, a gyáripart kellene megszorítani és a számos becsületes iparost a törvény oltalma alá helyezni, azokat a nagy tőke ellen védeni és megéltetésüket ez által lehetővé tenni; mert mégis csak égbekiáltó bűn az, hogy míg a kevés számu de gazdag gyárosok százezreket raknak zsebre a gyáripar által; addig az óriási nagyszámu szegény becsületes iparosok szenvednek s gyakran nélkülözik a mindennapi kenyeret is.

A tárgy oly fontos, oly életbe vágó, hogy megérdemli, hogy azzal minél többet foglalkozzunk a lapokban is. Hisz néma gyermeknek az anyja sem érti a szavát, — tartja a közmondás.

Azért lépjen sikra mindenki, aki a dologhoz jobban ért mint én, — ki nem vagyok iparos, hanem az iparosok egyik jóakaró barátja.

Hazafi József,
ny. tanító.

Segítsünk magunkon.

Olyan dolgokról akarok szólni, amelyekről már sokan irtak. Minthogy azonban ezen dolgok véleményem szerint minden községre nézve oly fontosak, hogy ezeket eléggé fejtegetni nem lehet, én is szóvá teszem azokat!

A keresztény földbirtokos gazda, különösen a kisebb földbirtokos gazda, nagyon jól tudja és érzi is, hogy a reája kivetett adó nemcsak terhes, hanem sok is. Ha az Isten áldást ad gabonájára, akkor terem neki annyi gabonája, hogy nemcsak házi szükségére, hanem eladásra is telik belőle. De ha vékánként, vagy pedig métermázsánként adja el gabonáját, amint szokták mondani: elcsurog és elcsöpög; nem nagy szükségét teheti az árával. Ha pedig a földbirtokos keresztény magyar gazda sommásan akarja gabonáját eladni,

keresztény magyar nagykereskedőnek nem adhatja el, mert nincs. Kénytelen tehát a keresztény magyar gazda gabonáját zsidó nagykereskedőknek adni el, kik összebeszélnek és a gabonát csak potom árban veszik meg. Azonfelül minden métermázsából 3 kilót lehuznak. Így nem a termelő gazdának, hanem a zsidó nagykereskedőnek van belőle haszna. A gabona árát pedig utána járva, többszöri kéréssel, hónapok mulva kapja meg. Néha az is megtörténik, hogy be kell érte perelni a zsidót és sokszor ekkor is a keresztény földbirtokos magyar gazda huzza a rövidebbet, nem pedig a zsidó nagykereskedő. Ennek persze megvan az oka, hogy a kormány az országgyűlési képviselők választására, a nép megvesztegetésére a zsidóktól kapja a pénzt. Ennek a kizsárolásnak meggátolására volnának jók a gabonamagtárak. Nagy erejük a zsidóknak, hogy összetartanak, míg mi keresztények nem tartunk össze, sőt egymás ellen törünk, mert irigyek vagyunk.

Egy keresztény földbirtokos magyar gazdatársam beszélt el nekem, hogy tavaly 100 mérő gabonát adott el egy zsidó nagykereskedőnek elismervény nélkül. Nagyon aggódott azon, hogy pénze elvesz. De mégis, többszöri utána járással és kéréssel egy pár hónap mulva megkapta. Azóta gabonáját a piacon apró részletekben, kisebb kereskedőnek adja el, azonnali fizetés mellett. Én is eladtam folyó év március 7-én egy zsidó nagykereskedőnek 67 zsák búzát, minden zsákban egy pesti mérő, vagyis 3 véka volt, métermázsáját 9 frt 80 kr-ért. 5 frt foglalót adott reá. Ugy egyezkedtünk meg, mivel nekem kocsim nem volt, hogy ő szállítja el fuvaros kocsin a házához, métermázsánként 5 kr. viteldijért és hogy aznap délután 4 vagy 5 órára 15 zsákkal készítették el neki. A többi pedig 4, vagy 5 nap mulva viszi el. De a zsidó nagykereskedő nem várta meg a délutáni kitűzött időt, hanem, hogy magánál biztosíték legyen, elküldte a maga kocsiját délelőtt 10 óra tájban. Kocsisa volt vele és egy napszámos. Kocsisát bizta meg, hogy kérjen fel, hogy amennyi zsákkal elkészült buza van, annyi zsákkal adjak oda neki elvitelre, mert azt állította, hogy szüksége van reá a kereskedőnek. Nyolc zsákkal volt készen, ennyit tehát elvitt a kocsiján. Én is vele mentem. Mikor megmázsáltatta, minden zsák buza 3 kilóval kevesebb lett, mint valóban volt. Megjegyzendő, hogy én már tudtam, hogy mennyit nyom minden zsák buza. Én nem akartam neki a 8 zsák gabonát átadni, de ő eselédjeivel kocsijára rakatta s beleegyezésem nélkül a vasúthoz szállította, mert állítása szerint szüksége volt reá. Ebből pör lett, s gondolhatjátok, hogy a zsidó kapott igazat, nem én. Nekem 50 frt károm lett ez ügyből.

Több esetet is hozhatnék föl, de ez is elég arra, miként csalják a népet.

A néppárt még mindig az igazság útján járt, ezért adja reá az Isten áldását. Ezt a pártot kell tisztelt olvasóimnak pártolni, mert az igazság útján halad és a keresztény magyar nép pártolásával célját el is éri. A többi pártok az igazságtalanság útján akarnak előre haladni, azért céljukat nem érhetik el, mert az Isten áldását nem adja rájuk.

Ha körülnézünk az életben, azt vesszük észre, hogy az igazságtalanság és csalás oly szokássá vált már a keresztény népnél (tisztelet a kivételeknek), hogy már nem is tartja bűnnek, ha embertársát igazságtalanul elítéli, vagy az adás-vevésnél megcsalja. A keresztény magyar emberre a csalás a zsidóktól ragadt reá. A csalás annyira el van már terjedve a nép között, hogy sok házassulandó legény csalás útján szerez

magának feleséget. Az egyik kiadja magát vagyonosnak, s később kitűnik, hogy semmije sincs; a másik kiadja magát rendes, dolgozó és takarékos embernek s később kitűnik, hogy rendetlen, dologtalan, kártyás és részeges; a harmadik kiadja magát nagyfizetésű hivatalnoknak, rendes és pontos embernek, később kitűnik, hogy fizetése kicsiny és rendetlen ember. A fentemlített mód szerint a nők is követik a férfiakat. A mai korban sok mindenfélével üznek már csalást, amit ezen cikemben fölöslegesnek tartok elősorolni.

Ezen rossz szokásokon is csak a néppárt segíthet, mert ez vállalásos párt.

Továbbá föl kellene állítani minden községben a községi gabonamagtárakat.

Minden községben ezek volnának a nélkülözhetlen középületek: templom, felekezeti iskola, községház és a keresztény magyar gazdasági gabonamagtár. A keresztény magyar földbirtokos gazdák vannak hivatalra arra, hogy nemcsak maguk, hanem a nép többi osztályának is szomorú és sanyarú sorsán segítsenek. A keresztény földbirtokos gazdák, különösen a kisebb gazdák viselik az életben a legnagyobb terhet, mégis fáradozásuknak kevés gyümölcsét élvezhetik.

A keresztény földbirtokos gazdáknak kellene gondoskodni arról, hogy a községi képviselő-testületben ők lennének a többségben. De megfordítva áll a dolog, mert ők vannak kisebbségben. A keresztény magyar gazdáknak kellene gondoskodni arról, hogy a keresztény magyar gazdasági gabonamagtár Magyarország minden községében fölállítsák, mivel attól függ anyagi jólétünk előhaladása. Mert különben gabona-termésünknek a zsidó nagykereskedő több hasznát veszi, mint mi keresztény magyar gazdák. A keresztény magyar gazdáknak kellene a közművelődés dolgában az elsők között lenni. De az utolsók között szerepelnek. A keresztény magyar gazdáknak kellene gondoskodni arról, hogy a keresztény egyesületek néppártiakból álljanak. A keresztény magyar gazdáknak kellene gondoskodni arról, hogy minden községben békebiróság állítsák s ezek hoznának minden peres ügyben ítéletet.

Azt mondja egy régi közmondás: „A jó mester-ségnek arany a feneke”. Ezt a gazdálkodásról is el lehetne ám mondani, ha volna elég sütnivalónk. De nálunk a gazdálkodásnak is csak a zsidó veszi hasznát, mivel nincs meg a gabonaértékesítésének alkalmá. Nagy baj az is, hogy nem tiszta búzát, tiszta rozsot, tiszta árpát termesztünk, hanem konkolyos búzát, konkolyos rozsot, konkolyos árpát és konkolyos gabonájukat úgy szeretnék eladni, mint a legjobbat.

Mi keresztény magyar gazdák ne azt várjuk, hogy a kormány állítson föl nekünk gabonamagtárakat, mert várhatunk az ítélet napjáig, ha csak a 29 pont meg nem születik. Minden községben mi magunk állítsunk fel részvények útján magtárakat, mivel nekünk fekszik az legjobban érdekünkben. Mi keresztény magyar gazdák tudnánk azt kezelni legjobban, mert nemcsak érdekelve lennénk általa, hanem gabonánk értékesítésének alapját vetnénk meg.

Nagyon sok gazdán megtörtént már az, hogy kivetett többször egy korai gabonát a piacra eladás végett, helypénzt fizetett érte, egy harmadrész napot eltöltött árulásával, gabonáját mégis vissza kellett vitetni. A javadalmi hivatalnak nagy haszna van abból, ha a keresztény magyar gazdák többször és kis részletekben vitetik ki és árulják gabonájukat, de a keresztény magyar gazdák nagy hátrányát érzik az ilyen gabonaeladásnak. Ez eset úgy történik meg, ha sok

az eladó, kevés a vevő. A zsidók azt tartják, hogy a keresztény magyar gazdák nem élhetnének meg zsidó kereskedők nélkül. De inkább megfordítva áll a dolog. A zsidó kereskedők nem élhetnének meg keresztény magyar gazdák nélkül, mivel a keresztény magyar gazdák zsirján élődnek. A keresztény magyar gazdák nagyon sok kiadásaik vannak, ilyenek földjüknek beruházása, jószágtartás, a cseléd bére és kosztja, adó, családjuk fentartása és ruházata stb. Ha gazdálkodását rendszeresen vezethetné és gabonáját értékesíteni tudná, akkor szépen haladna előre és gazdálkodásának arany lenne a feneké. Ha pedig gazdálkodását nem rendszeresen vezetheti és nem tudja gabonáját kellőképpen értékesíteni, akkor gazdálkodása kárra jár, mert ezen esetben többre megy a kiadása, mint a bevétele. Így juthatott sok nagy és kis keresztény magyar gazda tönkre.

Azért hát azt kérdezem: akartok-e magatokon és a nép sanyaru sorsán javítani? Ha igen, akkor terjesszük a *Magyar Néplapot*, legyünk néppártiak, néppárti képviselőket válasszunk és állítsuk föl minden községben a keresztény magyar gazdasági gabonamagtárakat, az eladók és vevők részére. Így a külföldi nagykereskedők is, kikkel összeköttetésben kellene lennünk, annyira megkedvelnék szép és jóminőségű tiszta gabonánkat, hogy szívesen vásárolnák meg tőlünk. De még a börze kereskedés is a keresztény magyar gazdától függne, nem pedig mi függnénk a börzétől.

Azt mondja egy régi közmondás, hogy mit ma megtehetsz, ne halaszd azt holnapra. Hej! de sokan kárát vallották már annak, hogy amit ma elvégezhetek volna, azt holnapra halasztották. Így voltunk és leszünk mi keresztény magyar földbirtokos gazdák, ha évről évre huzzuk és halasztjuk a magtárházak fölállítását.

Ha a keresztény magyar gazdák gazdasági gabonamagtárházakat állítanak föl minden községben, akkor rendszeres gazdálkodás mellett 10 év alatt kedvező anyagi helyzetbe juthatunk. Míg Magyarország minden községében a keresztény magyar gazdák gazdasági gabonamagtárházakat nem állítanak föl, addig Magyarország egyetlen egyetlen egy községe sem tud kellő haladást fölmutatni, mert a nyomor kisebb nagyobb mértékben fel fogja magát ütni és a kellő előhaladás helyett hanyatlást idéz elő, mely a nép többi osztályát is maga után vonja s így a keresztény magyar gazdák elszegényednek a nép többi osztályával, a zsidók pedig még jobban meggazdagodnak.

Ha a fentjelzett módszer szerint megalakítjuk a keresztény magyar gazdasági gabonamagtárházakat, akkor fáradozásunkat szép siker fogja jutalmazni, főképp ha az igazságot is mindig követjük.

Én azt kívánom tisztelt olvasóim, hogy a keresztény magyar nép néppárti legyen, így várhatjuk mindig az Isten áldását. Már pedig a hol Isten áldása van, ott a nép mind szellemileg, mind anyagilag szép és nagy eredményt tud fölmutatni.*

* Igaza van a cikkezőnek, nagyon fontos intézmény a gabonamagtárak intézménye. Épp azért mi ezt már fölvevük a 29 pontba, melynek 24-ik pontja így szól: „Kérjük a községi gabonamagtárak fölállítását, melyeknél a gazda természetben is leróhatná adóbeli kötelezettségét.” Láthatja tehát mindenki, hogy nem ok nélkül sürgetjük a 29 pont megvalósítását. Hisz akármiféle üdvös intézkedést kívánjon valaki, az már mind benne van a 29 pontban.

A fő tehát az, hogy a 29 pont megvalósítását követeljük s arra a képviselőket rászorítsuk. Szerk.

A magyar zarándokok a lourdesi szent Szüznel.

Már évek óta nem mutatkozott oly élénk érdeklődés a lourdesi zarándoklat iránt mint a folyó évben. Ezen alig lehet csodálkoznunk, mert a lourdesi szent szüz, ami Szentséges Anyánk, tisztelete hazánkban rohamosan terjed; s ez a mindinkább erősödő érzélem már nemcsak egyes embereket indít el a híres kegyhelyre, hanem nagy tömegeket mozdit meg s készíti azokat erre a hosszú, fáradságos de lelki örömeiben gazdag vándoratra, s szólaltatja meg bennök a vallási köteleességek teljesítésének érzetét. De vajjon lehet-e ez másképp? Vajjon nem vagyunk-e mi szüz Anyánk édes, bár sokan közülünk hálátlan gyermekei, kik mindig örömet kérünk tőle valamit, de gyakran elfeledjük, hogy az ő kegyelméből nyert jótéteményeket hálával, imádsággal, erkölcsös, istenfélő élettel, vagy bucsujárással kell viszonzoznunk.

Pedig mily csekély áldozat az, amit mi nyujthatunk neki azért, hogy Ő, végtelen jóságával, kiapadhatatlan anyai szeretetével körülövez bennünket és Isten trónja előtt fölemeli segélytérő szavát!

De minthogy valamit elfogadni mindig könnyebb mint adni, azon emberek száma is nagyobb kik két kézzel nyulnak az Isten adományai felé, mint azok, kik a kapott jótéteményekért hálával és áldozattal adóztak.

Az a zarándokcsereg, mely erős lélekkel határozta el magát a bucsuuttra, ez utóbbiak közé tartozik. Ezek között vannak a keresztényi erények kertjének leggondosabb kertészei, kik az emberi háladatosság rózsáját soha elhervadni nem engedik, hadd viruljon az és hirdesse a gyermeki szeretet állandóságát, Isten minél nagyobb dicsőségére! Ez a csapat az, mely ebben a hosszú utban a lélek diadalutját látja, s megveti a testi fáradaimakat; ez az a csereg, mely áldozatokra képes, csakhogy mennyei javát biztonságba helyezze. Vajjon nem fog-e ezen lelkes csapatban levők ajkain elhangzó ének egyenesen a mennyországban vizhangra találni? Vajjon nem jut-e az a fohász, melybe a szenvedők vágyai vannak beléburkolva, egyenes utat találni a Szent Szüz irgalmas szívéhez? Bizonyára igen; Ő mutatta meg nekünk hol kell őt fölkeresni, Ő jelzi csodatetteivel jelenlétét a szent forrásnál, az Ő hívó szózatára indul meg a zarándokok egész áradata hozzá, az ő közelébe, az ő kinyujtott védőkarjai felé, ki reánk szeretetének egész melegét árasztja s jótékonyágát a szenvedő emberiség kincsévé tette.

Nagy lesz tehát száma azoknak, kik a folyó évben Lourdesba zarándokoknak főt. Dr. Robitsek Ferenc nagymarosi esperes-plébános vezetése alatt, aki épen erre való tekintettel messzemenő intézkedéseket tett, hogy zarándokai utközben ne érezzék annyira a vasuti utazás fáradaimait s ezért úgy menet mint jövet, kétszer 24 órára megállapodik a közbeneső nagyobb városokbar, pihenés céljából. A zarándoklat az idén már azért is népesebb lesz, mert a menet augusztus 21-én indul, tehát akkor, amidőn az aratási munkának mindenütt vége, s a gazdaembernek ideje van lelki üdvösségének is meghozni a kívánt áldozatot, másrészt azért, mert ezen a zarándoklaton jó példát a főpapság adja meg, amennyiben már több kanonok jelentkezett a zarándoklat vezetőjénél, főt. Dr. Robitsek Ferenc urnál Nagymaroson. A Magyar Néplap előfizetői ha részt akarnak venni e zarándoklatban, a szerkesztőség-nél is jelentkezhetnek.

TÁRCA.

A megátkozott.

(Néprege.)

— Irta: Gáspár Imre. —

I.

Hatalmas zsarnok élt jámbor nép körében,
Mind övé, amit ez szerze verejtékben.
Erdő, mező, folyó, aknák sötét boltja,
Gazdag hozadékát mind öneki ontja.
De az éhanhalót, bár az ott epedve,
Egy falat kenyértől új életet nyerne,
Nem szánja meg: „Vesszen, mond, ki nem bír élni,
Bennem jótévőjét ne merje remélni.”
S gyül a zsákmányból nagy ezüst-, aranyhalom;
De amint megvan, úgy eltűnik egy napon.
Azaz nem is a nap, de az éj homálya
Rejti el, hogy ember szeme meg ne lássa.
S ha meglelné is, mi haszna vón' belőle?
A kincsrejtő ürből soha ki nem jőne,
Ép úgy mint a rekeszt befalazó legény,
Ki megölve fekszik a néma föld ölén.
Mert hisz tanu még a nagy-urnak se tetszik,
Ettől hát jó acél törével menekszik.
Am végez ő maga gyakorlott-pontosan,
Mire kihajnallik, minden rendezve van
S ő még éjfél előtt hazaér jó lován
S a nép nem látja, mert alszik még ily korán.
S ki az, aki merné kérdőre vonni őt:
Hol járt? s hol lelt a kis kőmives temetőt?
Hej pedig az egész ország tudja, mikép
A zsarnok őseit oly bűnök terhelék,
Miket hiven folytat Péter, az unoka
S így az átoknak úgy lehet csak mulnia,
Ha a bűnös megtér, s oly kincse összegyűl,
Mely méltó áldozat a lélek enyheül
S e kincstömegből oly templom emelkedik,
Minél diszeszbbel e hon nem dicsekedhetik.

II.

S im a mérték betelt — sok évtized alatt;
Ép' jókor, mert gyanus lőn a földhalmazat,
Amelyre egy gede naponkint ásni ment,
S hol a kincs lángban is árulón megjelent.
Sőt több. Amint üzé a pásztor a bakot,
Ez ott maroknyi pénzt, játszván, kiforgatott,
De akkor állt el a nyájór szeme-szája,
Mikor ott szinaranyteli kádat láta;
Megy hát nagy örömmel a városba gyorsan,
Hirt vinni a roppant szerencséről nyomban
S jót ütve botjával a klastrom-ajtóra,
Kiált: jöjjetek ki szent atyák egy szóra!
S mikor még se jöttek, ordita oly nagyot,
Hogy a félsz fogá el valamennyi papot.

A városházán meg tüzi lármát csapnak;
Kirukkol a strázsa, de munkát nem kapnak;
Talán azért, hogy egy elvetemült gyerek
Szavára tüzet s nem *Feuert* jeleztenek.
Mert tudnod kell nemes Ödenburg városa,
Hogy neked szól e vig passzusnak a sora.
Aki napról napra egy századnegyedig
Láttad a híres kis dóm mint növekedik.
S látod kivésve a torony homlokzatán
Mint ássa a kincset a kecske szaporán.
Mi ez? darab kőben egész história,
Amit olvas majd sok századnak a fia.

III.

Magyarország nyugat déli szép vidéke
Az utasnak szinte nevet a szemébe.
A völgyeken gazdag füvelő juhnyájak,
A dombokon ferge gödöllyék tanyáznak.
S amerre tekintesz: jobbra avagy balra
Ellátsz a Fertőre, meg a Balatonra
S itt közel hozzád két ezeréves város
Ruszt, Sopron, — ez lenne pompás két korcsmáros.
Oh mért is szakadt meg multkor az eretek?
Tán hogy utóbb annál jobban teremjetelek.

IV.

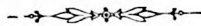
Juhászok, kondások lustálkodó népe
Ha fekvést ün, rádól a botja fejére;
De nagy boszuságra szolgál neki okul,
Ha egy-egy nyájdarab lopva kiszabadul,
Ugy hogy még a Bodri se bír futni véle;
Már pedig jobb talpas nincs a vármegyébe'.
Noisz ki is kapja oszt' a rendetlen jószág
Gazdájától a rá kimért kemény kvótát.

V.

A templom áll századnegyedje óta már:
Belé imázni a kényur naponta jár.
S amint a szent oltár hideg kövére ér,
Térdelve könyörög az ég kegyelmeér;
És vele mén a hü nő, a szép gyermekek,
Kik a családfővel együtt vezeklenek.
Hej pedig a család megátkozott feje,
Kitől egész vidék iszonnal rettege,
És ki az Oltáriszentségnek egyidőn
S mindennek ami szent, szidalmazója lőn,
Most a jámbor élet példás mintaképe,
„Szauluszból” „Paulusz”, a Hitnek dicső véde;
S nem elnyomója, de vigasza a népnek
Ez *Koroghy Péter*, végsője e névnek.*)

*) K. P. magyar történeti személy, regetárgyául kombinálva. A család története a históriából ismeretes.

A *Kecske-templom* Sopron városában tényleg fennáll, melyet pozsonyi iskolás-koromban tapasztalati célból több társammal tett kirándulásom alkalmával láttam s visszaemlékezéseim még azon időből származnak.

Hatásos gyógyítószer.

János gazda ugy alapján véve talpig becsületes ember volt. Józan ésszel, értelemmel megáldva: bármily munkára használható volt a község házábanál. Szorgalmáért, ügyességeért csakhamar kivívta előjárónak megelégedését, szeretetét. Derekasán megállta helyét, ami dícsére legyen mondva, mert munkája mindig akadt bővíben. Egyszóval amolyan mindenés volt. De mint eszládfő ellen se lehetett senkinek se kifogása: szerető hitves, gondos atya. — Csak egy hibája volt, hogy tulságosan szerelmes volt az italba: borba, pálinkába. Részeg állapotában nem lehetett vele birni, község legrosszabbjainál is alább való volt. Káromkodott, szitkozódott, civakodott fertelmes módon; szidalmazta föllebvalóit s mindent jobban akart érteni. Ilyenkor Családját sem kímélte, hitvestársával, gyermekével kegyetlenkedett.

— Kár érte, igen kár! — mondták az emberek a szánakozás hangján.

— Kár ez emberért, vélekedének előjárói, kik javát akarták. Ilyen körülmények között nem lehet elnézést mutatni. S nem voltak hajlandók rája több bizalmi, becsületbeli hivatalt bizni.

Ez mélyen bántotta Jánosunkat. Dacára ennek, hiába való volt minden intés, könyörgés; hiába feleségének könyei. Csak nem tudott megválni az átkozott ivástól. Mert az iszákos ember rabszolgája saját torának.

János gazda szomszédai, jó barátai végre megsokalták a dolgot, ügyes orvoshoz fordultak, ki őt ezen fertelmes nyavalyából kimentse, kigyógyítsa. E célból különös módszert választottak. Midő Jánost egyik este ismételten ott találták az utcán, amint ott hentergett, iszákos fővel a földön, fogták és keserves jajgatás közt szállították haza lakására.

— Ugyan mi lelte szegény párát? kérdezte a kíváncsi utcai nép.

— Lábát törte, — volt a válasz.

Felesége, gyermeke keservesen sirt, jajgatott: lábát törte. Oh Istenem, mennyi baj, mennyi szerencsétlenség éri házunkat.

Nyomban elhozatták az orvost, ki csakhamar nagy sietve a helyszínen termett, teljesen felszerelve, zsindeyllyel, kötőszerekkel és más efféle a csonttörésnél alkalmazni szokott szerek- s eszközökkel. Nyomban megkezdődött a műtét. Befászlizta, bekötözte az iszákos János egészséges lábát, de oly erősen, oly szorosan, mintha csakugyan komoly csonttörési operációról lenne szó. Mikor ez megtörtént, hideg vizet fecskendeztek arcára. Az iszákos fölébred, eszéhez tér, mire a körülállók közös megállapodás szerint mindnyájan a legkínosabb sirásban, jajgatásban törtek ki.

— Istenem, Istenem, eltörte a lábát, oda vagyunk, eltörte . . .

János, ki erre a lármára végre mindjobban föleszmélt s roppant érezte a zsindeyllyek fájdalmas nyomását, úgy feküdt ott, bekötözött lábával, hogy legjobb igyekezetére sem mozoghatott. Egészségéről meg nem győződhetett, tehát kénytelen volt elhinni, hogy részeg fővel valóban eltörte a lábát. Megátkozta szive mélyéből a bort és pálinkát, mely szerencsétlenségének okozója volt.

Ilyen állapotban, a legnagyobb nyugodtsággal, óvatossággal kellett megfeküdnie az ágyat, s hogy vérét ne izgassa, csepp bort se volt szabad innia. Csak olykor-olykor rendelt neki az orvos erősítő cseppeket.

Nyolc hétig feküdt így bekötözött lábakkal.

Végre egy nap az orvos tudtára adta, hogy vége a kúrának, fölkelhet.

Nagy lön a titokba beavatottak mulatsága, midő János fölkelve az ágyból, csak igen vigyázva, óvatosan lépkedett sánta lábán, mintha tojásokon járna.

János azontul igen dícséretes életmódot folytatott. Soha, a kelleténél többet nem ivott.

Csak hosszú évek múlva tudta meg a kedélyes, de most már hála Isten, melyet barátai eszeltek ki s csak mostantól kezdve, mert ismét bátran, határozottan rálépni jobb lábára.

De a részegeskedéshez többé nem tért vissza.

Kiszt József.

A király beteg. Ez a hír riasztotta meg Magyarországot hű népét a mult napokban. Csakugyan, a felséges ur meghült s kénytelen volt ágyban maradni. De most már hála Isten, jobban van s alapos a remény, hogy a legközelebbi napokban már teljesen helyreáll a felséges beteg egészsége.

Szentlélek kegyelme. Az ó-sziváci községi aljegyző: *Ladányi Mór* f. hó 8-án a zsidó hitből áttért a katolikus vallásra. A keresztelést *Rakita László* ó-sziváci plebános végezte, a keresztapai tisztet *Piukovics József* országgyűlési képviselő teljesítette. A megkeresztelt *Ervin* nevet nyert a szent kereszttségben. — *Kolonban* (Nyitra megye) a római katolikus egyházba fölvetett *Gáspár Eszter* református vallásu hajadon, ki elhagyván téves hitét, a csahatatlán és egyedül üdvözítő római katolikus egyházba fölvetetni kívánkozott. Az apostoli hitvallást *Fülöpp László* plebános kezeibe tette le. A hívő nép fényes ünnepélyt rendezett az új hívőtárs lelki öröme. — Május hó 22-én szép ünnepségnek voltak tanui a felső-szakonyi plebániához tartozó *Gyalóka* község hívői, amikor *Szabó György* magasi születésű, evangélikus vallásu ifju elhagyta régi téves vallását s áttért az igaz vallás kebelébe. A hitvallást ft. *Noszlopy Kálmán* plebános kezeibe tette le, aki a megtérthez s a jelen volt hívekhez gyönyörű szent beszédet intézett. — Lélekemelő ünnepély folyt le szombaton délelőtt az egyetemi templomban. *Firczak Gyula*, munkácsi püspök teljes főpapi díszben fényes segédlettel szent misét tartott, mely alatt a kereszttség és bérmálás szentségét szolgáltatta ki *Glaser Gyula* magyar államvasuti hivatalnoknak és egész családjának, kikhez megelőzőleg magas szárnyalásu beszédet intézett a kereszténység isteni voltáról. A szent mise alatt egy a szülők, valamint két gyermekük, *Jenő* és *Antónia* az első szent áldozáshoz járultak. A lélekemelő szertartást előkelő és díszes közönség nézte végig. A megkeresztelték példászerű áhitata nagy lelki örömet okozott az itteni görög katolikus hitközség körében, minek azáltal adott kifejezést a hitközség, hogy *Glaser Gyulát* választmányi tagjainak sorába fölvette.

Szobor- és zászlószentelés. Vépen, szent Háromság vasárnapján fényes ünnepség volt. *Horváth István* szombathelyi prépost-plebános sz. Józsefnek egy szép szobrát és az ipartestület egy hatalmas zászlaját szentelte meg.

Arany szavak. *Neu-Ulman* többek között ezen arany szavakat mondá Lajos, bajor trónörökös, egy nála tisztelgő küldöttségnek: „Önök felemlítették, hogy én a mezőgazdaságért, iparért, művészetért és tudományért már gyakran tettem. Megígérem, hogy ezután is úgy teszek. De ha a népben ellenkezésre találok, akkor kezem meg van kötve. Gyakran felre értik a legüdvösebb törekvést. *Mindig a néppel a népért fogok dolgozni.*” Így beszél egy trónörökös, akit katolikus szellemben neveltek s kinek nem a zsidó Heine a kedvelt költője.

Német katolikus nagygyűlés. A németországi katolikusok 46-ik nagygyűlésüket az idén Neisseben tartják meg. A nagygyűlés helyi bizottsága 4000 embernek helyet adó ünnepi csarnokot épített a nagygyűlés részére. Mikor fognak nálunk minden esztendőben ilyen fényes katolikus nagygyűléseket tartani? Ajánlók egyházi és világi katolikus urainknak, szakítsák meg fürdőzésüket és menjenek lelki fürdőre Neissebe, a németországi katolikus nagygyűlésére, hogy tanuljanak ott katolikus önértéket és lelkesedést és népíránt való szeretetet.

Katolikus egyetem. A salzburgi katolikus egyetem felállítására alakult egyletnek már 392 ezer 799 forintja van. Széchényi István gróf tudvalevőleg egy évi összes jövedelmét ajánlotta föl a magyar akadémia létesítésére. Ha a mi katolikus püspökeink egy évre visszavonulnának valamelyik zárdába és azon évben jövedelmeiket katolikus egyetemnek fölállítására ajánlanák fel, hamarosan lehetne Egernek is, Szegednek is katolikus egyeteme.

Mire vezetne ez? Egy grófi uradalomban — nem mondom, hogy a futakiban — egyik ispánhoz járult két cseléd, fizetés-emelést kérni. Juniusban már hosszabbak a napok, a munka is erősebb. Tehát keveselték a 30 krt, mely a fiatal legények s leányok napszáma szokott lenni a rövid téli napokban. Kaptak is valamit, de nem azt, a mit vártak, hanem szidást. Azonkívül megparancsolta az ispán a felügyelőnek, hogy többé ne fogadják munkába e két embert. Mire vezet ez, *ispán urak!* Hát kérni oly nagy bűn? Hisz önök is elégszer kérnek uruktól jobb fizetést, sokszor kapnak is, mért ne volna tehát szabad a szegény munkásnak is kérni? Vagy talán ez csak az önök joga? Lássák csak, ilyen bánásmóddal készítik ám elő a szocializmust, önmaguk.

Zarándoklat. Augusztus hó 17-én Nagy-Kanizsáról zarándoklat megy *Nagy-Mária-Cellbe*. Az utazás, oda és vissza 7 napig tart. A Csáktornya környékén levő községek lakói a csáktornyai vasutállomásonál is csatlakozhatnak. Egy személy utiköltsége oda és vissza 8 frt 68 kr. Ha azonban 200 utas jelentkeznek, sokkal olcsóbban utazhatnak. Jelentkezni lehet augusztus 10-ig *Futó Ferencnél*, Nagy-Kanizsán, Magyar-utca; nemkülönb a nagy-kanizsai sz. Ferenc-rendiek zárdafőnökénél. A jelentkezők 50 kr. előleget fizetnek.

A keresztelés nem szükséges. Svájcban, Zürich kanton protestáns egyházi zsinata egy indítványt fogadott el és emelt egyházi törvénnyé, mely szerint a keresztelés nem okvetlen szükséges követelmény a protestáns államegyházhoz való csatlakozáshoz. Ajánljuk Szász Károly szuperintendens urnak ezen határozat elfogadtatását a legközelebbi kálvinista zsinaton, mert különben nemsokára nem lesz hazánkban kálvinista, a tömeges kilépések folytán. De így a zsidókat is a kálvinisták közé számíthatja.

Emberies intézkedések. Mannheimban a város képviselői évi 97 ezer 779 márkával javították a városi munkások béreit. A jelentékenyebb kedvezmények a következők: A heti bér alapjául 2.70 márka minimális napszámért vettek fel. Ezen hetibért tekintet nélkül a héten közbeeső törvényes ünnepekre, kifizetik. A különórak 25%, a vasárnapi éjjeli munkák 50% bérjavitásban részesülnek. Betegség ideje alatt és a katorasághoz való bevonulás esetén a város 3 hónapig a teljes hetibérré egészíti ki a törvényes illetményeket. Temetkezési segélyképen a hátramaradottak részére 2 hónapi teljes munkabért fizetnek ki. Azonkívül joguk van a munkafelügyelőnek évente 8 nap szabadságot adni a munkásoknak, minden bérlevonás nélkül. Mindezekon felül városi nyugdíjpénztárt is létesítenek a munkások részére. Mannheim városa 2477 egyént alkalmaz városi munkáknál, vagyis az összlakosságnak 2.3% városi napszámából él. Hát minálunk mikor fognak a városok így gondoskodni munkásaikról?

A börzeadó. *Franciaországban* a börzeadóból tavaly 5 millió 256 ezer frank jövedelem volt. Biztosak vagyunk benne, hogy nálunk nem merik majd ennyire megadóztatni a börze milliomos zsidait, hanem inkább ellicitálják a keresztény paraszt embernek utolsó gunyáját. Keresztény nép! szervezkedjél egyesületekben és sorakozzál a katolikus néppárt zászlaja köré, mert különben mindig téged nyuznak s a milliomosok mindig adómentesek maradnak.

Az igazmondó. Tudvalevőleg Eötvös Károly, ez a kálvinista próféta azok közé az emberek közé tartozik, akik sohase hazudnak. A múlt héten ugyan az Egyetértésben azzal dicsekedett, hogy *Széll Kálmán* őt is fölhiyta találkozásra, hogy az osztrákokkal kötött megegyezés módosatait vele megbeszélje, mely állításról a Magyarország kisütötte, hogy az igazságtól egy kicsit tágit, mert nem Széll kérte föl Eötvöst a találkára, hanem Eötvös kérte föl Széllt, — de azért Eötvös igazmondó férfiú, aki sohase hazudik.

Alapítsunk mértékletességi egyesületeket. Egy német katolikus hírlapban olvassuk a következőket: A belga szocialisták legutóbbi pártgyűlésükön elhatározták, hogy egyleti házaikban és üzleteikben semmiféle szeszes italt nem szabad eladni. Vandervele szocialistavezér és országos képviselő a párisi nemzetközi mértékletességi kongresszuson kifejtette, hogy különösen a nők szenvednek a férfiak iszákossága következtén. De a gyermekek is elkorcsosodnak, a családi élet pusztul. Sőt sokszor a nők is, hogy nyomorukat felejték, a részegítő méreghez nyulnak. Vandervele eképpen végezte szavait: „Egy nép, ki pálinkaivásra adja magát, képtelen észszerű szervezkedésre. Ha egy nép szabad akar lenni, akkor józannak kell lennie. A munkások, kik pálinkával teleiszák magukat, nem képesek velünk egy jobb világrend kiküzdéséért harcolni. Azoknak, kik egy nép erkölcsi vezetését akarják elnyerni, első sorban önmagukon kell tudni uralkodni.” Mi ennek minden szavát aláírjuk és ajánljuk olvasóinknak. Azt hisszük, legfőbb ideje, hogy a népek vezetői hazánkban is a legerélyesebben vegyék föl a küzdelmet a részegeskedés, de különösen a népbütítő pálinka ellen.

Üdvös javaslat. Angolországban törvényes uton igyekeznek a munkásokat egy kis házacskához segíteni. Az alsóházban a jelenlegi gyarmatügyi miniszter erre vonatkozó törvényjavaslatot nyújtott be. A törvénynek főbb pontjai ezek: Ha egy munkás egy kis házat akar szerezni, melynek értéke nem lehet nagyobb 6000

25 ezer koronás nyeremény. Bizonyára emlékezetében van még t. olvasóinknak, hogy már két ízben adtunk hírt arról, miszerint *Fekete Károly ur*, a magyar kir. szabadalmazott osztálysorsjáték főelárusítójánál (V., Deák Ferenc-utca 14. szám) nagyobb nyeremények lettek kifizetve.

Most ez ismétlődött, amennyiben a folyó hó 15 én megejtett huzásnál az általa nyolc nyolcadban eladott 63391 számú sorsjegy *huszonöt ezer korona nyereménnyel* huzatott ki.

Junius 25. — július 1.

Junius 25.

1. Sz. Prosper, egyházi író. Akvitániában született, 403-ban. Világi ember volt. Akvitániában, majd Marseilleben lakott. A Pelágián eretnekek ellen írt. Nagy sz. Leó pápa Rómában titkárává tette. Meghalt 463-ban.

2. Sz. Vilmos, kolostoralapító. Piemontból eredt. 15 éves korában Spanyolországba, sz. Jakab sirjához zárandokolt, majd a nápolyi királyságba, onnan pedig Nola és Benevent közt „Szűzhegy”-re ment és ott elvonult, istenes életet élt. Többen hozzácsatlakoztak. Kolostort alapítottak 1119-ben. Sz. Benedek rendszabályait követték. Meghalt 1142-ben.

3. Sz. Béla, főesperes. A northumberlandi angol királyi család ivadéka. Ifju korában Irhonba ment. Egbert áldozópap tanítványává lett. Ez őt Vilibróddal együtt Németországba küldte hittérítőnek. Vilibród, mikor utrechti püspökké szenteltetett, Bélát utrechti főesperessé tette. Béla apostoli buzgalommal térített. Meghalt 740 táján Egmont, holland városban.

4. Sz. Maxim, püspök. Kvincián, toszkánai nemes fia, Toszkánában született. A jogi, bölcséleti, végül a hittudományokat fényes sikerrel tanulta. Turini püspökké választatott. Fáradhatatlan volt az imádságban, önsanyargatásban, tanításban, kifogyhatatlan az alamizsnálkodásban. Meghalt 465 körül.

5. Sz. Gallikán Avinius. Róma főpolgármestere s kiváló hadvezér. Nagy Konstantin nőül igérte neki leányát, Konstanciát. Gallikán pogány volt, de keresztényé lett. Elállt a házasság megkötésétől, Ostiába visszavonult. Julián császár száműzte Alexandriába, ahol Rauicián főbíró lefejeztette. Rómában, sz. András (de la Valle) templomában nyugszik.

6. Sz. Febrónia szűz, vértanu. Sibapolisban, syriai városban született; nagynénje, Brienna nevelte. Febrónia az Ur Jézus jegyese kívánt maradni. Keresztény hite miatt, Dioklecián idejében, 19 éves korában, 304-ben, vértanaságot szenvedett.

Junius 26

1. Sz. János és Pál, vértanuk. Testvérek, római főrangú nemesek, keresztények, Nagy Konstantin leányának, Konstanciának hivatalnokai. A hitehagyott Julián császár őket, mivel a keresztény hithez hívek maradtak, Terencián ezredese által házuk udvarán le-

fejeztette és ugyanott elásatta 362-ben. Házukat Jovinián császár templommá alakította át.

2. Sz. Vigilius püspök, vértanu. Ösnemes római család sarja. Tridentben, 365-ben született. Pappá lett; csakhamar, 387-ben püspökké választott Tridentben. Igen sok pogányt megtérített Tridentben és annak környékén. A megátalkodott pogányok megölték 400-dik évben, június 26-án.

3. Sz. Pelágus, vértanu-fiu. 13 éves korában nyerte el a vértanui koronát. III. Abderrahman mór király, akinél mint kezes, fogva volt, mivel keresztény hitétől elpártolni nem akart, tagjait tüzes fogóval szaggattatta ki. Oviedóban nyugszik.

4. Sz. Perszeveranda szűz. Előkelő szülők gyermeke, Kolumbával és Magrinával együtt elvonult a világtól. Kolostort építettek és abban egyedül Istennek éltek. Olivér, szaracén vezér a keresztényeket üldözte. Perszeverandát is elfogatta, de midőn Perszeverandát eléje hurcolták, utközben meghalt, a VIII. században.

Junius 27.

1. Sz. László, magyar király. I. Béla királyunknak és Rikézának, Miciszláv lengyel fejedelem leányának fia. Hazánk egyik legkitünőbb királya. A harcban legyőzhetetlen. Mint herceg megverte a kunokat és besejnyöket. 1077-ben bátyja, Géza halála után magyar királylyá koronáztatott. Nagybátyját, a mindenki által gyűlölt és elhagyott Salamon királyt, mivel folyton nyughatatlankodott, sőt élete ellen is tört, Visegrád várába, egy toronyba záratta, mely azóta maig is Salamon tornyának nevezetik. Salamont e toronyból 1083-ban, sz. István, sz. Imre és sz. Gellért szentté avatása alkalmával boesátá szabadon. Salamon ismét nyughatatlankodott. A kunokkal szövetségbe sz. László ellen. Sz. László a kunokat legyőzte. Nemsokára Horvátországban kellett háboruskodnia. Ott is szerencsésen harcolt. Zágrábban püspökséget alapított. Sz. László zászlóira sz. Mária képét festette. Bölcs törvényeket hozott a keresztény vallás, vallásosság és erkölcsösség javára. Alapított kolostorokat, templomokat, iskolákat. A szegényekről atyailag gondoskodott. Oly nagy volt tekintélye a külföld előtt is, hogy a németek a rendetlen életü, kiesapongó és zsarnok IV. Henrik császár helyébe császárrá hívták meg, de ő a német koronát nem fogadta el; majd a Szentföld elfoglalására, a mohamedánok kezéből való kiszabadítására készülő kereszties hadak fővezérékké választották. Ezt elfogadta, de a kereszties hadak utra kelése előtt, 1095. június 21-én, Nyitrán meghalt. Nagyváradon temettetett el. A magyar nemzet három éven át gyászolta. III. Szelesztien pápa 1193-ban a szentek közé iktatta. Feje Győrött, a székesegyházban őriztetik. 1861-ben jámbor társulat keletkezett hazánkban, a szegény templomok és iskolák segélyezése végett, mely róla Sz.-László-társulatnak nevezetik.

2. Sz. Sámson orvos, pap. Rómában született. Mint orvos, a szegény betegeket ingyen gyógyította. Szülei halála után Konstantinápolyba ment, ott kórházat létesített és pappá szenteltetett. Meghalt 531-ben.

3. Sz. Kriszpin pap, Kriszpiánián papjelölt és Áldotkka szűz. Rómában, a hitehagyott Julián császár idejében vértanaságot szenvedtek.

Junius 28.

1. II. sz. Leó pápa. Sziciliában, Messzina városban született. Atyja Pál, messzinai előkelő polgár volt. Leó pappá lett. Agató pápa halála után 681-ben pápává választatott. Megerősítette a konstantinápolyi hatodik

egyetemes zsinat határozatait a monotheléták ellen. Az egyházi énekeket javította, ő is szerkesztett néhányat; elrendelte a híveknek szentelt vízzel való meghintését. Sz. Pál apostol, sz. Sebestyén és sz. György emlékére templomot építtetett. Meghalt 683-ban. Teste 1081-ben Ferrarába vitetett.

2. I. sz. Pál pápa. Szilárd, római polgár fia. III. István pápa öccse és utódja. Erélyesen küzdött a képmolok ellen. Dezső, longobárd király erőszakoskodása ellen Pipin frank királytól kért és kapott is segítséget. Nagy gondját viselte a templomoknak, siralagoknak. A siralagokból több vértanu ereklyéit különféle templomokba átvitette. A szegényeket, betegeket gyámolította, az elfogott gonosztevőket megjavítani igyekezett. Meghalt 767-ben.

3. Sz. Irén püspök, egyházatya. 120 táján született Szmirna közelében, Kis-Ázsiában. Sz. Polikárp, szmirnai püspök tanítványa volt. A hittudományokon kívül jártas volt a pogány hitregetanban és a bölcselében is. Sz. Polikárp őt Galliába küldte, ahol sz. Fotin, lioni püspök pappá szentelte. 177-ben lioni püspökké választatott. Sokakat megtérített, a hitterjesztésre papokat képezett. A gnosztikus és Valentin eretnekségeket nagy tudománnyal megcáfolta. Szévé császár idejében, 202-ben, mint keresztény, kinpadra vonatott és kivégeztetett.

4. Sz. Argimir főhivatalnok, szerzetes, vértanu. Spanyol eredetű. Kábra városban született. Kordovában főhivatalnok volt. Kolostorba vonult. A mohamedán bíró elfogatta és mivel a keresztény hittől el nem tántoríthatta, lefejeztette és testét fára függesztette.

5. Sz. Tekild szüz. I. Klodvig frank király leánya. Kolostort alapított Sens város közelében.

Junius 29.

1. Sz. Péter és Pál apostolok. Sz. Péter eredeti neve Simon. Genezareth-tó partján levő Betszaida városban született. Atyját, Jónásnak bátyját, Andrásnak hívták. András és Simon halászattal keresték élelmüket Kafarnaumban. Az Ur Jézus apostolaivá lettek. Az Ur Jézus Simont egyháza fejévé tette s nevét Péterre változtatta, ami annyit jelent, mint köszikla. Péter nagyon ragaszkodott az Ur Jézushoz, az Ur Jézus is kiválóan szerette. Péter mégis megtagadta az Ur Jézust, Kaifás főpap udvarában, mikor az Ur Jézust elfogták, de a tagadását nagyon megsiratta és jóvá tette. A Szentlélek eljövetele után ő hirdette először az Ur Jézust a zsidóknak és ő keresztelte meg a megtért zsidókat és pogányokat. 42-ben Rómába ment, ott egyházközséget alapított és azt ő kormányozta. Antiókiában is alapított egyházközséget. Sz. Márkot, tanítványát Alexandriába küldte. Márk sz. Péter buzdítására megírta az ő evangéliumát. A római egyházközséget 25 éven át kormányozta, míg Neró császár őt keresztre nem feszítettette 67-ben, junius 29-én. Sz. Péter kívánsága szerint fejjel lefelé szegeztetett a kereszthez. Sz. Pál apostollal együtt a mammertini börtönben volt elzárva. Sz. Péter két levelet írt a keresztény hívekhez. E két levél a sz. írásban olvasható.

2. B. Salome és Judit, remetenők. Salome angol királyi család ivadéka. Kiskorától fogva jámbor, erényes volt, a hiúságtól óvakodott. Szentföldre zárandokolt, azután pedig Passau közelében magányba vonult. Hozzácsatlakozott rokona, Judit s együtt szentelték napjaikat Istennek. Meghaltak 880-ban. A niederaltaichi kolostorban nyugszanak.

3. B. Emma özvegy. Született 988-ban, a karantáni

hercegségben. Szülei: Peilensteini Engelbert lovag és Tuta, II. Henrik császár rokona. Vilmos, tartományi gróf nőül vette. Naponkint hallgattak sz. misét, minden vasárnap gyóntak. Vilmos Rómába zárandokolt. Visszatérőben utközben meghalt. Emma Gurkhofen várát kolostorrá alakította át s abban mint szerzetesnő 22 éven át, egész haláláig élt. Meghalt 1045-ben.

Junius 30.

1. Sz. Pál apostol. Benjámin nemzetségéből való, vagyonos farizeus fia. Tarzusban született. Római polgárjoggal bírt. Saul volt eleinte a neve. A keresztény hitre térteket gyűlölte, üldözte. Damaszkuszba indult, hogy a keresztényeket onnan Jeruzsálembe hurcolja. Utközben az Ur Jézus neki megjelent; ő megtért és legbuzgóbb apostollá lett. Térített Kis-Ázsiában, Macedóniában, Akájiában és Rómában. A sz. írásban 14 levelünk van sz. Páltól. Neró idejében, Rómában elfogatott s sz. Péterrel együtt a mammertini börtönökben sánylódott. 67. junius 29-én Salviani forrásoknál lefejeztetett, ugyanaz nap, mikor sz. Péter keresztre feszítettetett.

2. Sz. Bazilides katona, vértanu. Sz. Potamiana szüz vértanui halála alkalmával tért meg Alexandriában, Maximian császár uralkodása alatt. A helytartó őt börtönbe záratta és nemsokára lefejeztette.

3. Sz. Lucina urnő. Rómában sz. Péter apostol térítette meg. A szegényekről, börtönbe zárt keresztényekről, mint jó anya úgy gondoskodott. Vértanui halálal mult ki.

4. Sz. Adilia szüz, apáca. Angelulf, hasbeini gróf és Adeltrud leánya. Brabantban, Orp mellett, sz. Márton-hegyen kolostorban élt a VIII. században. Főnöknővé választatott.

Julius 1.

1. Sz. Gál püspök. Született 489 táján, Klermontban. Szülei: György, előkelő nemes és Leokádia. Mint ifju a kournoni kolostorban szerzetessé lett. 527-ben sz. Kvincián után püspökké választatott Klermontban. Kitünt buzgósága, jótékonyága s béketűrése által. Meghalt 553-ban.

2. Sz. Tibold, remete. Arnulf champagnai gróf és Villa fia. 1017-ben, Franciaországban, Provence tartományban, Brie községben született. A magányt kiskorától fogva szerette. Felőtt korában Valter nevű nemes ifjuval együtt Németországba ment, ott a peutingi erdőben a világtól elvonult. Nappal a szomszéd majorkban napszamoskodott; éjjel imádkozott, elmélkedett. Majd a két remete különféle kegyhelyekre zárandokolt, végre Vicenza város közelében, Salanigo vadonban állapotott meg. Valter itt meghalt. Tiboldot a vicenzai püspök pappá szentelte. Szentségének hire egész Olaszországban elterjedt. Szülei fölkerestek, anyja ott is maradt, vezetésére bizva magát. Atyja hazament, hogy ügyeit elintézzze, azután ő is visszatérjen. Tibold nemsokára meghalt, 1066-ban. III. Sándor pápa a szentek közé iktatta.

3. Sz. Regina özvegy. Pipin, frank király unokahuga. Aldebert vagy Adalbert, osztrevandi jámbor gróf neje. a VIII. században élt. A jó Isten 10 leánynyal áldotta meg. Mind a 10 örök szüzességet fogadott. Rómába zárandokolt. 5 ott is maradt, 5 tovább ment Jeruzsálembe. Regina özvegyen maradt, a férje által alapított Donain kolostorba vonult vissza, a melyet akkor a Rómából visszatért leánya, Ragemfred vezetett. Regina e kolostorban halt meg.

Sz. Alajos társulata.

Hatodik hét.

A bűnbánat kegyelmeért s a bűnösök megtéréseért ajánljuk fel e hatodik heti imádságainkat, jócselekedeteinket, önmegtadadásainkat. Tisztítsuk meg lelkünket a bűntől s óvakodjunk a visszaéléstől! Küzdjünk teljes erővel a bűnkisértések ellen, főképp, melyek a főbűnökbe való esés veszedelmével járnak.

Ismerjük a főbűnöket. Tudjuk, hogy azokból, mint egy forrásból, a többi bűnök erednek.

Vegyük őket fontolóra e héten, mindennap egyet-egyét.

1. nap. Vasárnap. A kevélység.

Kevélység által az vétkezik, ki magát rendetlenül mások fölé emeli, Istennek a köteles tiszteletet meg nem adja és felebarátját megveti.

2. nap. Hétfő. A fősvénység.

Fősvénység által az vétkezik, ki a pénzt és vagyont rendetlenül keresi és szereti s a szűkölködő iránt keményszívű.

3. nap. Kedd. A bujaság.

Bujaság által az vétkezik, ki illetlen gondolatokat, vágyakat, szavakat, vagy cselekedeteket enged magának, melyek a szemérmert sértik.

4. nap. Szerda. Az irigység.

Irigység által az vétkezik, ki embertársának javát nem kívánja és szomorkodik ha jól, vagy örül, ha rosszul megy dolga.

5. nap. Csütörtök. A torkosság.

Torkosság által az vétkezik, ki kellelénél többet eszik és iszik, vagy idején kívül és rendetlenül étel és ital után vágódik.

6. nap. Péntek. A harag.

A harag által az vétkezik, ki afölött, mi ellenére van, elkecsereedik, illetlenül fölindul és boszuállásra ragadtatja magát.

7. nap. Szombat. A jóra való restség.

A jóra való restség által az vétkezik, ki a fáradtságtól és erőfeszítéstől idegenkedik s így kötelességét elhanyagolja.

Sz. Alajos, ifjuságunk pártfogója, könyörögj éretünk! Szűz sz. Imre hercege, könyörögj a magyar ifjuságért!

Ipolyszécsénke, up. Nagyfalu, Hontmegye.

Fischer Ágoston plebános.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN?

Oroszország. Oroszországot a zsarnokság hazájának tartják, pedig van ott meleg emberies érzés, több mint nálunk. Emlékszünk még arra, hogy a mostani cár koronázása alkalmával elengedte az összes adóhátralékokat s tiz évre elengedte a földadó felét. Ugyancsak ő vetette föl az általános lefegyverzés nemes eszméjét.

Most pedig arról hoz hirt a táviródrót, hogy a cár megtudta, hogy a finn parasztok 34 százalékának (azaz 100 közül 34-nek) nincs semmi földbirtoka se. Hogy tehát a szegény parasztok nyomoruságán segítsen, megparancsolta, hogy a költségvetés fölőslégéből földet vásároljanak a parasztok számára s megbizta a szenátust, hogy a terv keresztülvitelére külön bizottságot küldjön ki. Nálunk nagy a szabadság (aki se lát se hall, az talán elhiszi), s a kormányférfiakban csupa finom, emberies érzés honol, de azért ilyen nemes cselekedetet hiába kutatnánk. Nagyon jó lenne itt is egy kis földosztó muszka zsarnokság.

Franciaország. A gonoszoknak nincs békéjük, mondja a szentírás. A hazaáruló zsidó kapitányba szerelmesedett franciaországi zsidó-szabadjómives intettagadó kormány bukása által az állam hajóján esett repedést nem képesek betömni. Még ma sincs kormányuk. Loubet (olvasd: Lubé) elnök először *Poincarré*t (olvasd: Poenkáré) bizta meg hogy alakítson minisztériumot. Poincarré próbát is tett, fölcsólitotta ezt-azt, hogy legyen miniszter, de mindenütt visszautasítással találkozott. Tehát megköszönte az elnök bizalmát s visszavonult siker nélkül. Ekkor Loubet *Waldeck-Rousseau*t (olvasd: Valdék-Ruszó) szólította meg s kérte föl kormányalakításra, Wildeck-Rousseau is próbálgatta a dolgot, futkározott hol ide, hol amoda, de csak nem tudott zöld ágra vergődni s célt érni. Most már ő is lemondott vállalkozásáról. Pedig kezdetben szépen haladt a munkája, már tudták kik lesznek ben a kormányban, s ime, az utolsó pillanatban minden meg-hiusult. Mennél tovább húzódik a kormányválság megoldása, annál veszedelmesebbé válik. — *Dreyfus ügy.* Dreyfus nemsokára francia partokra lép. Azt hiszik, hogy a rennesi bíróság, mely újra fogja tárgyalni ügyét, szintén elítéli.

LEVELEZÉS.

Hogy fosztogatják a népet?

Báthmonostor. Báthmonostor község lakosai terhére nagy összegre rugó községi adóhátralékokat irtak elő, a nélkül, hogy annak fenállásáról valamikor értesítve lettünk volna. Ezen előirt adóhátralékok ezelőtt az adókönyvecskéinkben sohase szerepeltek és nem is tudjuk: honnan eredhetnek, mivel állami adónkat 5-6 szorosán meghaladják. Tekintve, hogy a község házában ezen előírásokra nézve fölvilágosítást nem kapunk, azon sürgős kérelemmel járultunk *Latinovits Gyula* főszolgabíró ur elé, hogy e terhek rendezése céljából alulírottak közbejöttével Báthmonostor község házában sürgős tárgyalást tüsszön ki és arra minket idézzon meg. A szolgabíró az intézkedést és vizsgálatot meg is tette, a panaszosok közül egy-kettőt kihallgatott, az adókönyvecskéinket megvizsgálta, a terhünkre előirt helytelen adóhátralékok nyomára azonnal rá is jött, de még idáig semmi se történt. Ezen nagy összegű hátralékokért a községi végrehajtó szigoron ekzekvál, lefoglalta a mi szegénységünk csak van, lovainkat, marháinkat és egyéb ingóságainkat. De még ez nem volt elég, hanem még ingatlan birtokunkra be is kebelezték. Most a szegény nép kénytelen a várandó termését a zsidókereskedőknek előre eladni, a tisztabuzát métermázsanként 5 forinttal, a zabot 4 forintjával, amért illetéktelen adóterheket róttak ránk, kire 10 frtot, kire 20, kire 30, kire 40, kire 50, kire 100, kire 150, 200-300 forintot és így tovább. Most ezen adókönyvecskéket többes számban szándékozom fölvenni Budapestre és bemutatni a minisztériumban vagy a közigazgatási bíróságnak, hadd

lássák: miként bánnak a néppel? Ugy vagyunk, mint a tót
gyerek, akinek se apja, se anyja nincs.

Báthmonostoron, 1899. június hó 19-én.

Teljes tisztelettel, magam és társaim nevében
Szabó István, kisbirtokos, földmives.

Felelet. A fenti sorokból nem lehet kivenni, hogy
tulajdonképen minő alapon történt a kivetés, jogos-e, vagy
se? Ha úgy érzik, hogy jogtalan, kereshetnek orvoslást a
pénzügyminisztériumnál.

Szerk.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

J. J. (Vilmány.) Ilyen hitvány a magyar kath. nép.
Azt mondják, hogy hős, pedig gyáva mint a birka. (Tisztelet
a csekély kivételnek.) Akit megválasztanak bírónak, az
teljesen letörik. Ha azelőtt járatta is a Magyar Néplapot,
ezután nem meri, mert gyáva, szegyenli bevallani, hogy
néppárti. Már akkor szeret az urakhoz dörgölődni s termé-
zetesen, a zsidókhoz is, mert attól fél, ha az urak nem
támogatják, nem lesz többé bíró. Sokan pedig oly ostobák,
hogy többre becsülik a bíróságot a lelkiük üdvénél is. Hát
ahol a jegyző még zsidó is! Na, ott meg tüsszenteni se mer
a bíró, ha a zsidók meg nem engedik neki. S higgye meg,
vannak oly silány községek is, hogy bár lakosai egészen
katolikusok, mégis zsidó jegyzőt választanak. Hát érdemes
az olyan néppel vesződni, amely így eladja magát és halálos
ellenségét ülteti fejetetejére? Az ilyen nép elveszett. S meg
is érdemli, hogy elvesszen, mert amelyik nem segít magán
mikor segíthetne, az nem méltó az életre. — **F. F.** (Nagy-
Kanizsa), **V. I.** (Nagy-Bakonak.) Zichy Aladár gróf beszámoló-
jára azért nem hívhattuk föl a nép figyelmét, mert
nem jelentették nekünk, hogy beszámoló készül s nem kér-
tek föl bennünket, hogy azt jelezzük. Persze azt hiszik a
jó urak, hogy miután már a Magyar Néplap talpra állította
a néppártot, most már nincs rája szükségük. De tapasztal-
hatták Nagy-Kanizsán, hogy e lapra még mindig rászorulnak,
mert ugy-e az egész vidék távol maradt a beszámólótól?
Furcsa néppárt az, ki a népnek egyedüli újságát és hü-
barátját így becsüli meg. Ez megvetése a népnek. — **T. I.**
(Csik-Csekefalva.) Mint kiszolgált katona, legelőbb kaphat
alkalmazást a vasutnál. — **K. G.** (Csik-Bankfalva.) Nem
tanácsoljuk. Zsidók az urak ott is. Azonkívül a tagok többet
fognak fizetni, mert az van az alapszabályokban, ha a pénz-
tár nem bírja a kiadást, fölemelhetik a díjakat. Saját zsebükre
dolgoznak. — **B. A.** (Paári.) Nálunk nincsenek erdészek
alkalmazva, tehát mi nem adhatunk önnek szolgálatot.
Uraságoknál nézzen a dolog után. — **B. J.** (Vép.) Ily terje-
delmes kimutatást lehetetlen közölni. Annyi helyel nem
rendelkezünk. — **K. F.** (Peér.) Manap az igazság nem elég.
Be is kell tudni bizonyítani, hogy igazsága van, mert enélkül
az igazság nem sokat ér. — **M. J.** (Kis-Keszi.) Csak legyen
türelmes várakozással, mert az igazság ölomlábban jár. —
Gy. J. (Zenta.) Ha panaszkodik, egy kissé alaposabban
nézzen utána a dolognak. A kérvény bejött s a lap 22-ik
számának 341-ik oldalán volt kimutva. Nézze csak meg.
— **L. J.** (Bácskeresztur.) Lesz-e sikere folyamodásának,
azt mi se mondhatjuk meg, mert nem tőlünk függ az elin-
tézése. — **Cs. J.** (Lébény.) Olyan régi dologra már nem emlé-
kezhettünk. — **F. M.** (Máhomfa.) A baját ugyan elpanaszolta,
de hogy mit akar azzal, azt nem tudjuk kitalálni. — **Ny. J.**
(Méhtelek.) Nem kaptuk meg. Küldünk egy kész és nyomtatott
példányt, azt irassa alá! — **Sz. J.** (Keszthely.) Ha akad
valami, szívesen. — **Madagaszkár.** Oh igen, de a katonák-
nak elsőbbségük van. — **B. S.** (Székesfehérvár.) Nincs egy
postatiszt ismerőse? Az sokkal behatóbb fölvilágosítást adhat,
mint aminőt itt az üzenetekben lehet adni. — **K. J.** A köz-
ponti választmányánál meg kell főlebbezni.

MAI KÉPÜNKHÖZ.

A magány lélek barátja. Azért huzódtak a szent
remetek és szerzetesek a magányba, távol a világ lár-
májától. Mintha csak maga a lélek élne ott, a test
bilincseitől megszabadultan! Csak gondolataink, örven-
detes és fájdalmas emlékeink vannak velünk. Ott meg-
eredhetnek könnyeink, amelyeket a világ előtt el kell
rejtenuk, nehogy durvaságában megsértse szívünket.

Mai képünkön is a csendbe, a magányba, az erdő
mélyébe jött el ez a siránkozó nő, hogy fájdalomnak
szabad folyást engedjen. Szomoru levelet hozott neki a
pósta. Édes anyja súlyos betegen fekszik otthon. Alig
van már remény életéhez s ő nem repülhet ágyához,
nem siethet ápolására, mert lekötve tartja kötelessége,
az iskola, hol a község csemetéinek szívébe a tudás
magvait hintegeti. Fájdalmát idehozta a ligetbe, hol
távol az avatatlan szemektől, legalább kisírhatja magát.
Azt mondják ez is könnyit a szíven.

Budapesti piac.

Gabona. Buza, bányási 9-00—9-15. Tiszavidéki 9-10
—9-35. — Pestvidéki 9-00—9-20. — Fejérmegyei 9-05—
9-25 — Bácskai 9-10—9-30
Rozs 7-05—7-35
Árpa takarmány 5-80—6-35 — Égetni való 5-80—6-10
— Sörfőzdei 6-60—7-—
Zab 5-65—6-00.
Kukoricza 4-40—4-45

Liszt.

0	1	2	3	4	5	6	7
15-50	15-—	14-40	13-30	12-90	12-40	11-60	10-20
	7 ¹ ,	8		finom		goromba	
	8-10	7-80	Korpa	4-40		4-30	

Különfélék. Idei fejes saláta darabja 2—3 kr., idei
zöld borsó literje 30 kr., idei zöldbab kilója 1 frt — kr.,
idei tök darabja 25—50 kr., idei uborka darabja 15—25 kr.,
idei kalarábé darabja 3—5 kr.

Szir, szalonna. Disznózsir hordokban 62—62,50 Három
darabos fehér táblás szalonna 56—56,50 — Négy darabos
fehér táblás szalonna 55—56. — Füstölt szalonna 61—62.

Borjuvásár. Eleven borjuk 28—40 frt 100 kilogramon-
kint fogyasztási adó nélkül. — Élő bárány 5-50—6-50 kr.
párja.

Baromfi és tojás. Idei csirke darabja 50—70 kr. Tyúk
1 frt. — Idei liba 3— frt. 5 frt párja — Hizott kacsa
1-10 frt. — Tojás 50 darab 1 frt. 20 darab 40 kr.

Vetőmagvak. Vörös lóhere, új 55—59 frt. — Vörös
lóhere mult évi 49—51 frt. — Lucerna 56—62 frt.
Baltacim 14—15— — Muhar 5-50—6-50 frt. — Bükköny
5-50—6-50 frt.

Széna, szalma, takarmány. Jobb és elsőrendű szén:
2-40—2-80 frt. — Muhar 3-10 kr. — Alomszalma 1-20 kr.
Zsuppszalma — 1-60 kr. — Szecska 2—frt kilogrammonkint.

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

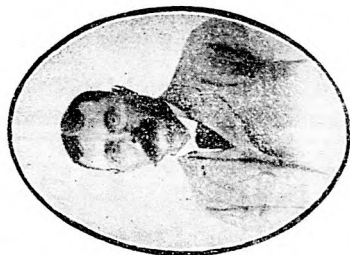
Tyuk szem és szemölcsöknek szennvedőknek

egy mindenhol található növényt, mely évek óta kitűnő sikerrel használt gyógyfűnek bizonyult, a mennyiben pár napi alkalmazás után töle a tyukszem örökre kivesz, ajánl s használati utasítást díjmentesen küldt

DEÁK FERENC

Budapest, Práter-utca 44. sz.

(Válaszra 15. kros helyeg melléklendő.)

Iszakosság

gyógyító a már százas esetekben fényes eredménnyel használt, a „Sas gyógyszer-tárban“ külön orvosi rendelet szerint készült. „Iszakosság“ elleni szerrel. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 forint 20 kr., egy kúria adag, mely makacs bajnál szükséges, 4 forint 40 kr.; az utóbbi húszog előlege beküldése mellett, bémentes átküldés. Kapható: Sas-gyógyszer-tárban Nagosa 15. sz.

MATTONY'S GIESSHÜBLER
reiner alkalischer SAUBERBRUNN

Kitűnő anyag, olcsó bevásárlási forrás!

Gépolajok. 100 kg.	Fedőlemezpép 1.10, 1.40, 1.80 1 drb 10 m. hosszú.
ásvány gépolaj 17.— frt	Vegyes cikkek. 100 kg.
la orosz 26.— „	Gyps stucca ur 2.25 frt
la olivin 36.— „	„ alab. 3.25 „
égő olaj 40.— „	roman cement 1.50 „
sűrített gépkenőcs 32.— „	portland 3.20 „
Kocsi-kenőcs.	zöldgal ez 5.— „
fekete 6.—	keserű jó 6.— „
sárga 7.—	
kék 8.—	Olajfestékek minden színben 32.—
„ vizen uszó 9.—	Szobapadlólak 80.—
kürni kiv. fin. 10.—	1 kg. dobozh. 75.—
Szerszám-kenőcs.	express copallack 36.—
kiv. fino a 40.—	lenolaj kenőcs 38.—
közönséges 24.—	envv 1.10
halzár 24.—	Sch-lack
Kátrány-termékek.	
Carbol num (fateltető szer) 11.—	
kőszéntá rány 5.—	

Minden fajta száraz festék legolcsóbban.
Uradalmak, fogyasztási szövetkezetek árengedményét nyernek
Wertheim és Blayer cégnél
Budapest, VIII. ker., Baross-utca 82. sz. n. — Telefon 63—84.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment Capsici comp.

Ezen híres és hatásos ellentállt az ide megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzshőként alkalmazták közvérsynél, eszszál, tagzaggatásnál és meg-hűléseknel és az orvosok által bedörzshősekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógy-szer-tárban késlethet van; Ióraktár: Török lézsef gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánsat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter egészségyszés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. névvel eszszál, BUDAPEST.

RÉTAY és BÉNEDEK

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára

oltár és szószék-építészet, templom-diszitő és aranyozó vállalat

Budapest IV. kerület, Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtisztelendő Császka György kalocsai érsek, a budapesti és a kézdívásárhelyi oltáregylet szállító.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztekét, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban! Elfogadják stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szószékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését. Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek, bucsujáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon.

Kivánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket és alkalmas mintákat.

Amerikai zseborák. | Amerikai zseborák.

Amerikai zseborák

gyönyörű ezüstös fénnel. Ezen órák jobbak és pontosabbak a legdrágább aranyóráknál, javítás soha elő nem fordul.

Minden darabért jótállás adatik.

Ára darabonkint 2 frt 50 kr.

Ezüstös szép láncz hozza 50 kr.

Főraktár:

TAUSIG J. Budapest

VII., Csömöri-ut 23 a.

Amerikai zseborák.

VALÓDI

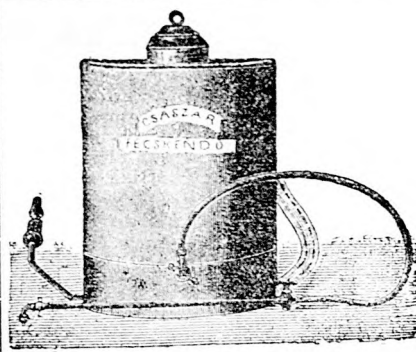
Lourdesi-viz

a csodaforrásból, eredeti egyliteres palackokban, csomagolással s bérmentesen

2 frt 10 kr.

Az „Elő-rózsafüzérek” részére Szent-titkok, sorsolási ivk. felvételi könyvecskék és alapszabályok. — Gyönyörű kivitelű „Lourdesi-szobrok” harlanggal és Bernadettevel: páduai Szent-Antal szobrok és képek 50 krajczártól fejjebb; továbbá más szent szobrok és képek valamint valódi Jeruzsálemi és egyéb társulati olvasók; ugyisint minden létező imakönyv megrendelhető vagy a pénz előleges beküldése ellen kapható: lapunk kiadóhivatalában,

Budapest, VIII. ker. Práter-utca 44.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb permetezőgép a Vermorel-fele.

„CSÁSZÁR
FECSKENDŐ”

mely eddig minden versenyen, melyen részt vett az első díjat nyerte. Erős réz-bottonnyal nickelezett részekkel gondos kiállítását által nincs eltömesnek és javításnak kitéve. Legújabb 1899. évi minta.

Ára csomagolással együtt csak 12 frt.

Megrendelhető Sohr József urnál SZILL, Somogy megye

Megrendelések kéretnek, ha utóbbi szállításra is már most föladni, hogy azt előirt időre pontosan eszközölhessem. Utávétellel vagy a pénz előleges beküldése mellett.

!! Teljes jótállás !!

Dr Wosinsky Balfi

(Wolfs. M.) Sopronm.

gyógyfürdője.

Télen és nyáron nyitva. Enyhe égálg kiterjedett erdővel, borított, hegyek által szelektől védett, gyönyörű vidék. Kitűnő vastartalmu savanyúvíz, kénes és vasas ásványfürdők, vasas lápfürdők, villamos kénfürdők (dr Gärtner módszere szerint) villamos fénfürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

— Minden a legnagyobb kényelemmel ellátva.

Reumás bajok, köszvény, verszegénység, női bajok, elhízottság stb. ellen

Fürdő-gyógytár, vasuti és postaállomás helyben. A sz. déli vasut Kópháza — Balfi állomásától 2 1/2 kilométerre.

♦♦ Bővebb felvilágosítással szolgál a fürdőigazgatóság. ♦♦

Tessék figyelni.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben űzik a szédelgést és az üzérkedést. És miután a „Szent-Antal” jegyű kaszámmal, melynek híre bejárta az egész országot, egy kissé a szédelgőknek a körmükre koppantottam, azt mindenféle farranggal utánozzák, és el akarják hitetni, hogy óeska portékájuk valódi „Szent-Antal” kasza, ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem ügynököt, sem utazót nem tartok és a valódi „Szent-Antal” kasza csak nálam kapható.

A tisztelt gazdaközönségnek egy nélkülözhetetlen és legtöbbit használt szerszáma a kasza, a jó kasza egy kincs; a rossz kasza egy olyan nyög, mely nem érdemi meg, hogy kézbevetessék. Mindenki meg van arról győződve és mégis vakon hisz a czifra nevével felavatott kaszában és magukat égis magasztaló elárusítóiban. Az egyedüli kasza, mely eddig minden tulajdonosát várakozáson felül kielégítette,

— a Szent-Antal kasza, —

mely méltán megérdemli a nép kaszája címet mint a hogy sok vidéken nevezik.

Ezen kasza elismerésének egy nagyobb részét szívós, sem nagyon kemény, sem lágy és esodálatra méltó könnyűségének köszönheti.

Különösen azért felel meg a közönség kívánságának, mert a „Szent-Antal” kaszának erős nyaka, tgen vékony pengéje van és egy rendes kaszás ember kezéhez van igazítva; nem kell kovácskézre adni a nyakat hajlítani, mert ezáltal kasza hátulja rendesen lágyul. Sok gazda a hibás kalapálás által a legjobb kaszát is elrontja, ez a „Szent-Antal” kaszánál nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva lesz a gazdaközönségnek átadva.

A „Szt-Antal” kaszával csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet dolgozni és egyetlen kaszákó fonással 120—150 lépésnyire lehet akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi nűben is kaszálni.

Minden darabért jótállást vállalok és meg nem felelőt kieserélem.

A szent-Antal kasza árai: 70 75 80 85 90 95 100 em. hosszu
1 frt 1.05 kr 1.10 kr. 1.15 kr. 1.20 kr. 1.25 kr. 1.30 kr.

Amergani kaszákó a legmegfelelőbb. Ára 25 kr., 10 drb 2 frt. — Ezüst acéll kalapáló készülék álló és kalapács párban ára 85 krajczár. — Szent Antal acéll sarlók darabonkint 35 krajczár 10 drb 3 forint.
5 darab kasza rendelésnél a posta költséget a kaszagyár fizeti 10 drb rendelésnél egy darab ingyen. Megrendelhető:

SOHR JÓZSEF urnál Somogy-Szill.

A szent Antal kasza csak akkor valódi ha a fokán ismert védjegyem és a tábláján nagy olvasható betűkkel ezen fölirat van: „Sohr Szent Ants” acéll kaszája.”

Megrendeléseket ha utóbbi szállításra is már most kérem beküldeni.

Nyomatott a „Szent-Gellert” könyvnyomdában Budapest, VIII. ker. Práter-utca 44.